

MEDEDELINGEN EN VERSLAGEN

1. De Muntenvondst in Manderfeld. *****

(Voordracht te Westkapelle op 10 november 1985)

Dat het vinden van een oude muntschat nog steeds tot de verbeelding spreekt, bewees het aandachtig gehoor dat Dokter in de Geschiedenis W. Vanderpijpen mocht ervaren bij zijn voordracht over de muntenschat van Manderfeld, die hij bovendien illustreerde met mooie dia's. Als directeur van het Penningkabinet in de Koninklijke Bibliotheek, had Dr. Vanderpijpen de mogelijkheid om in het verleden verschillende vondsten te bestuderen.

In 1977 werd een spectaculaire muntschat gevonden in het schilderachtig dorpje Manderfeld in Duitstalig België. Als deskundige kreeg Dr. Vanderpijpen de gelegenheid deze vondst ter plaatse nader te bekijken.

Deze muntschat werd toevallig gevonden in een weiland bij archeologische opgravingen naar de vermoedelijk zich daar bevindende grondvesten van een palazium uit de Karolingische tijd. Bij het graven werd ~~werd~~ een muur bloot geled; ernaast vond men in een stenen pot, de geldschat!

Spreker stelde zich de vraag waarom mensen hun geld in de grond stoppen. Er waren immers in de Middeleeuwen wisselagenten en bankiers, die in de handelsmiddens, het geld voor hun opdrachtgevers bewaarden en beheerden. De geld- en warenhandel was evenwel niet zo gereguleerd als heden ten dage en niet iedereen vertrouwde de wisselagenten en bankiers. Daardoor be-

graafde men bij lokale oorlogen en twisten zijn bezit.

Spreker illustreerde dit met dia's van iconografische werken. De begoede burgers verborgen hun geldbezit meestal in aarden potten of kruiken. Ook in bladeren werden munten gewikkeld en in de grond gestopt. Een geldbeurs met gouden munten werd eens in een boekenfonds gevonden.

Voor het hedengaags archeologisch onderzoek is het vinden van dergelijke muntscht zeer belangrijk. Het vertelt de historicus veel over het handelsverkeer in het betreffende gebied. De verschillende munten geven de variantes weer van de verschillende geldstukken toen gebruikt en ze spiegelen de inflatie of de herwaardering terug van de geldwaarde uit de betrokken tijdperken. Ook de munismaticus en de archeoloog komen aan gegevens voor hun wetenschappelijk onderzoek.

De muntschat van Manderfeld bracht evenwel meer vragen dan antwoorden! Er werden in dit gebied, doorkruist met belangrijke Romeinse heerwegen, tussen 1947 en 1960, nog meer vondsten opgegraven. Kerkelijk behoorde deze streek vroeger bij het bisdom Keulen en staatkundig bij het keurvorstendom Trier. Te Bullingen werden 65 munten gevonden uit het begin van de 15de eeuw. De verschillende munten van Manderfeld werden gedateerd uit circa 1350. Op de 520 munten werden tot negen verschillende muntlagen gevonden. Was dit een spreiding van belegging?

De muntschat bestaat hoofdzakelijk uit zilveren "grosffenningen", geslagen door de Aartsbisschop Heinrich van Keulen; alsook uit Engelse "Sterlingen" en 44 Franse "Tournoizen" groot". De van Franse oorsprong geslagen Tournoizen behoorden toen tot de stevigste muntsoort en waren noodzakelijk voor de handel.

Bijgeloof of louter toeval?: de Franse Tournoizen lagen rondom de muntenpot gespreid in een halve kring. Wat de vorsers deed denken aan een heksenkring?

Uiteindelijk konden geen absolute resultaten afgeleid worden uit deze vondst. Al bij al voor ons een interessante voordracht. Wie in de Zwinstreek het geluk zou hebben een munten-

schat te vinden,denke eraan: De eigenaar van het huis of van de grond, is ook de eigenaar van de muntenschat! Een vorser die met akkoord van de eigenaar van huis of grond een muntenschat vindt, deelt met deze voor de helft. Veel geluk!!!

Jacques Larbouillat.

& & & &
& & &

2. Onze Jaarlijkse Feestvergadering.

Een buitengewoon grote groep leden van St.-Guthago was op deze namiddag van 12 december jongstleden, samengekomen in de zaal van Martin Vandenbroucke in Heist, voor de traditionele eindejaarsfeestdag.

Feestleider Maurits Dekeyzer had eens temeer alles mooi geregeld en kon een 110 feestvierders verwelkomen op zeze speciale dag.

Vooreerst draaide vriend en kineast Lucien Henneman twee prachtige 16 mm kleurenfilms. We zagen achtereenvolgens de film "Sprookjesvingers" over het kantklossen van Brugse kant, dit alles in een romantisch sprookje verwerkt in het onvervangbare kader van het middeleeuwse Brugge. De daarna de film "Damme, een stad aan het Water", een brokje geschiedenis, een serie sfeervolle beelden, het hedendaagse toerisme en ook een vleugje romantiek. Echt gemeend: Proficiat Lucien!

Daarna kon het eigenlijke feest doorgaan, want twee bijzondere gebeurtenissen kwamen deze namiddag aan bod.

Johan Ballegeer stak een spirituele speech af: hij nam een klein meisje op de arm en in een schitterend monoloog tot dit meisje Stefanietje -kleindochter van voorzitter René De Keyser- huldigde hij de geestelijke vader van onze Heemkundige Kring. Want waren we eigenlijk ook niet daarvoor samen? Onze Kring bestond 25 jaar en we mochten terecht fier zijn op deze heugelijke gebeurtenis. Het was in de loop van van 1959 dat enkele personen in de woonkamer van René in Oostkerke, samenkwamen en het eerste zaad uitstrooiden van wat eens een bloeiende vereniging is geworden met meer dan 400 Leden, en een bestuur dat